

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. október 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az alárendelt megsértésének vétsége miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. december 1. napján kihirdetett 42(II.)Kb.1095/2016. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. december 1. napján kihirdetett 42(II.)Kb.1095/2016. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki alárendelt megsértésének vétségében (Btk. 449. § (1) bekezdés), ezért 1 évre próbára bocsátotta. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a vádlott terhére pénzbüntetés kiszabása érdekében, míg a vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. Az ügyész csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben intézkedést szabott ki pénzbüntetés helyett. Álláspontja szerint a vádlott nem tett beismerő vallomást, és a sértetti közrehatás sem állapítható meg. Ugyanakkor a vádlott igen jó anyagi körülmények között él, több ingatlannal, jelentősebb készpénz megtakarítással is rendelkezik. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a vádlottat pénzbüntetésre ítélje.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.27/2017/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kiemelte, hogy az elsőbíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely felülbírálatra alkalmas. Indokolási kötelezettségét teljesítette és okszerű következtetést vont a vádlott tudattartalmára, valamint bűnösségére nézve és törvényesen minősítette annak előjárói bűncselekményét. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor próbára bocsátás intézkedést szabott ki a vádlottal szemben, mert az alkalmatlan a büntetési célok, különösen a generálprevenció elérésére. Indítványa szerint a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása indokolt.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta, hivatkozva a korábbi védőbeszédében előadottakra. Álláspontja szerint a vádlott a vádban írt kifejezés használatakor nem gondolta, hogy azt valaki más is hallhatja, így cselekménye legfeljebb gondatlan, amelyet azonban a büntető törvénykönyv nem rendel büntetni, illetve azt sem lehet pontosan megállapítani, hogy mi történt. Perbeszédében ugyanakkor a hangsúlyt arra helyezte, hogy a vádlott vonatkozásában a büntetési célok az alkalmazott intézkedéssel elérhetőek. Álláspontja szerint a pénzbüntetés kiszabása eltűzött lenne figyelemmel

arra is, hogy a vádlott tanácsosi címmel rendelkezik, és pénzbüntetés esetén az ezzel járó címpótlékát is elveszítené. Indítványozta, hogy amennyiben nincs lehetőség védelem felmentésére, úgy vele szemben megrovást alkalmazzon, vagy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A vádlott az utolsó szó jogán sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy az indulatát nem tudta kezelni. Egyebekben csatlakozott védőjéhez.

A vádlott és védője, valamint a katonai ügyész által bejelentett ellentétes fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta, a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. Kihallgatta a vádlottat, aki tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Érdemi védekezése szerint nem ezt a kifejezést használta és azt nem a sértettre értette. Az elsőfokú katonai tanács kihallgatta azokat a tanúkat, akik az ügy érdemére vonatkozóan nyilatkozni tudtak, így **sértettet**, aki következetesen állította, hogy a vádlott rá vonatkoztatva azt mondta, hogy: „A kurva anyját, mit képzelsz magáról?”. Kihallgatta **tanú1-t**, aki alátámasztotta a sértetti előadást, **tanú2-t**, aki a „kurva anyját” kifejezés elhangzását erősítette meg, valamint közvetett tanúként **tanú3-t** és **tanú4-t**. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 3. oldalának közepétől 4. oldalának közepéig értékelte 10 pontban az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlott védekezését. Mindezek alapján marasztaló ítéleti tényállást állapított meg.

Az elsőfokú bíróság által ítélete 2. oldalán rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott és a védő felmentésre irányuló fellebbezése nem megalapozott.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a védő és a vádlott fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács a részletes bizonyítási eljárás lefolytatását követően a logika szabályainak megfelelően értékelte az egyes bizonyítékokat és megfelelő terjedelemben indokolta az álláspontját. Ezért a vádlottnak és a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül felmentésre irányuló fellebbezése a Be. 352. § (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. A másodfokú bíróság annyiban módosítja az elsőfokú ítélet indokolását, hogy nem értékelte az elhangzott „kurva anyját” kifejezés használatát az emberi méltóságot feltűnően durván sértő elkövetési magatartásnak. A vádlott emberi méltóságot sértő cselekményét mások előtt követte el, hiszen a sértő kifejezést a sértetten kívül másik két személy is hallotta. Ezért maradéktalanul megvalósította a Btk. 449. § (1) bekezdésében írt alárendelt megsértése vétségének törvényi tényállási elemeit.

A fellebbviteli bíróság egyebekben egyetértett az elsőfokú katonai tanács ítélete 4. és 5. oldalán kifejtett jogi indokolással is.

A büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés, illetve enyhébb intézkedés alkalmazására irányuló védői indítvány nem alapos.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontjával, hogy a vádlottal szemben pénzbüntetés szolgálja megfelelően a büntetési célokat. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. További enyhítő körülmény az időmúlás. A cselekmény konkrét társadalomra veszélyességére tekintettel szükséges, de ugyanakkor elégséges próbára bocsátás intézkedés alkalmazása és különösen a speciálprevencióra figyelemmel pedig elegendő annak egy éves tartama a Btk. 79. § -ában írt büntetési célok eléréséhez. E cél a megrovás intézkedéssel nem érhető el.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezése is törvényes, ezért azt a másodfokú katonai tanács helyes indokai alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. október 4.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2017. október 4.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke